

Вісник

Українські

UKRAINIAN NEWS

Середа, 14 липня 1948 р.

Число 57 (209) Рік IV

Нашу пресу збережемо!

Грошова реформа встановила всю нашу еміграцію в Німеччині, а зокрема її громадські і пресові органи, перед новими завданнями і труднощами. Внаслідок цього частіше української преси вже не виходить, частіше скорочується її розмір, відсутність зменшує її (а в окремих випадках і зовсім припиняє) свою видавничу продукцію. Це не може не відбитися на всьому нашому політичному і культурному житті, залишаючи читачів без візиту і часописів і ставлячи, зокрема письменників, частину науковців і журналістів перед фактом вимушеного безробіття і кризи їх фаху. Не говоримо вже про те, що те чи інше послаблення нашої преси означає б притуплення нагостроїшої нашої зброї в боротьбі з найбільш небезпечним ворогом України.

„Українські Вісті“ не без успіху робили і роблять все, щоб упоратися з цими новими труднощами. Проте, щоб остаточно перевести всі труднощі, за пресою, за газетою повинні боротися і самі читачі.

Ми дуже вдячні тим нашим читачам, які з відленою ініціативою вже надіслали нам свої скропи добровільні внески на пресовий фонд „Українських Вістей“ Шахоловського й поширюють цю цінову громадську ініціативу. Кожний внесок добровільно зібраного пресового фонду „УВ“ — це справжній набір у битві за нашу українську пресу.

Організуйте по таборах колективну передплату „Українських Вістей“ Зголосуйтеся до кооперативу.

Надсилайте відомості, де потрібно і де це досі нема в продажі нашої газети.

Коопертерів просимо щотижня акуратно пересилати поштою на адресу нашого В-ва гроші за тижневу реалізацію „Українських Вістей“.

Принадібно висловлюємо подяку одному з кращих коопертерів „УВ“ п. Мандіков за живий зразковий коопертаж газети.

РЕДАКЦІЯ

Ненні — провідник фракції

РИМ (БЕС). 11 липня. Петро Ненні обрано на керівника соціалістичної фракції парламенту. Минулого тижня його, як відомо, вже не обрали до виконкому партії.

Зміна кабінету в Чиле

САНТ-ЯГО (Ройтер). 9 липня. Після того, як у вівторок на виборі ліберальної партії чилійський уряд подався до демісії, ліберальна партія утворила коаліційний кабінет з представників радикальної і консервативної партій.

До наших передплатників

Надсилайте індивідуально у грошову передплату на „Українські Вісті“. Газета виходить двічі на тиждень.

Ціна передплати (а пересилкою) в Німеччині:

На 1 місяць 2.20 RM
на 2 „ 4.40 RM
на 3 „ 6.60 RM і т. д.

Ціна межами Німеччини ціна передплати в чужій валюті залишається ті ж самі, що й раніше.

Передплата з пересилкою, що відноситься німецькими марками, але для німців за кордон становить:

На 1 міс. 3 RM
на 2 „ 6 RM
на 3 „ 9 RM і т. д.

Відновлення бойових дій у Палестині

НЬЮ-Йорк (Дена). 9 липня. За пропозицією Великобританії, Рада Безпеки вирішила звернутися до арабів і жидів із закликом продовжити перемир'я. Посередник ООН граф Бернадотт, а також уряд Ізраїля просять негайної інтервенції ООН, щоб перешкодити погіршенню бойових дій, що розпочалися наслідком агресії одного єгипетського з'єднання в південній Палестині.

ЛОНДОН (Дена). В п'ятницю ранком араби й жиди розпочали бойові дії. Перед тим араби поіформували графа Бернадотта про свій намір не погоджуватися на продовження перемир'я.

РОДОС (Дена). Повернувшись із Палестини, граф Бернадотт заявив, що після відновлення війни обидві сторони пішли на великий ризик і

що при цьому обидві сторони програють.

Активізація жидівської армії

ТЕЛЬ-АВІВ (ГА). 11 липня. Повідомляють, що жиди переїхали до нагору. Вони оточили Ліхад і Рамле. Ще раніше жиди захопили літальний порт.

ЛОНДОН (БЕС). 11 липня. Єгипетські літаки бомбардують Тель-Авів, а жиди бомбардували вночі Назарет, в околицях якого скупилось багато втікачів. Бій триває далі.

Бернадотт їде до Нью-Йорку

НЬЮ-Йорк (ГА). 11 липня. По дорозі до Лейк-Саксеу посередник ООН у Палестині граф Бернадотт прибув у Женеву. Уряд Ізраїля повідомив про свою готовність прийняти пропозицію Бернадотта — продовжити перемир'я ще на 10 днів, якщо араби теж приймуть її.

Розрив між Тітом і Сталіном остаточно?

МОСКВА. За повідомленням московського кореспондента агенції „Ассошіейтед Прес“, місцеві політичні спостерігачі дедалі більше приходять до переконання, що розрив між Тітом і Сталіном загрожують стати осточиним. Ледве чи зможе Тіто вийти чистим з таких важких обвинувачень. Щоправда, з деякою цікавістю зазначають, що орган югославських комуністів „Борба“ критикує помилкові заходи комуністичних активістів Югославії.

Югославські студенти в СССР солідарні з Тітом

БЕОГРАД (РШТ, ГА). 12 липня. Югославські студенти востанок учинили СССР надіслали телеграми, в яких закликають про свою відданість Тітові і висловлюють своє здивування з при-

воду обвинувачень Комінформу. Ці телеграми опубліковано в газеті „Борба“. Ще раніше югославські студенти інституту Маркса-Леніна в Москві надіслали телеграму, називаючи в ній обвинувачення Комінформу несправедливими і зазначаючи, що вони будуть великим ударом по югославських студентах, які, мовляв, вивчають марксизм-ленінізм з першої руки.

Годжа вислугується перед Москвою

ПРАНА (БЕС). 11 липня. Проводячи вчора на параді з нагоди 5 річчя утворення албанської армії, прем'єр-міністр Є. Годжа сказав, що Югославія хоче зберегти єдиний між Албанією й СССР. Легше відділати м'ясо від кості, ніж нашу країну від СССР, сказав він. На параді була делегація від совєтської армії.

Опубліковано текст протестаційних нот

Відповідь США й Великобританії — Польщі

ЛОНДОН (БЕС). 9 липня. Великобританія й США відкинули протест польського уряду проти рекомендацій лондонської конференції шістьох з приводу Західної Німеччини і в своїх нотах-відповідях складають на СССР відповідальність за загрозження миру в Європі.

В ноті британського уряду говориться, що польський протест виходить із зовсім фальшивого погляду на стан речей. Лондонська конференція склидалася, мовляв, не для того, щоб розколоти Німеччину, а лише після того, як поведін-

Кобленська конференція прем'єр-міністрів

КОБЛЕНЦЬ 10 липня. В суботу в Кобленці закінчилась конференція прем'єр-міністрів земель західних зон з приводу пропозицій трьох німецьких губернаторів щодо майбутнього Західної Німеччини. Прем'єр-міністри опрацювали контрпропозиції.

Ніші відкидають утворення західнонімецького уряду і виступають проти західнонімецької конституції. Замість цього вони пропонують, щоб ландтаги до 1-го вересня призначили т. зв. парламентарну Раду, а вже вона мала б опрацювати „основний закон“ — адміністративний статут. На підставі цього статуту, а також виборчого закону, що його мала б опрацювати пізніше Рада, ще цього року народ мав би обрати тризонний парламент. Тризонний парламент обрав би потім тризонний виконний орган.

Австралія хоче взяти до себе 15 мільйонів англійців

ЛОНДОН (Наф). 10 липня. Австралійський прем'єр-міністр Чіффі, що перебуває тепер у Великобританії, запропонує британському кабінетові план іміграції 15 мільйонів англійців до Австралії. План передбачає масове переселення англійців, включно з дітьми, прописаними гаузундів і місцевими громадянами, і його податку на дискусію конференції Британської солідарності народів, що відкривається в Лондоні у четвер 12 р. (Примітка: на цьому складачі якшо Австралія так хоче потребує людей, чи не могла б

Небезпечні маневри совєтської авіації

БЕРЛІН (ГА). 11 липня. Совєтська цивільна авіація в Німеччині

ка Совєтів унеможливила порозуміння чотирьох держав у справі Німеччини. Це видно з протоколу засідань берлінської Контрольної Ради: своїм вето Совєтський Союз 69 разів знівельовує пропозиції інших окупаційних держав.

Щодо вимоги Польщі збільшити німецькі репараційні доставки, то західні держави відповіли на неї зауваженням, що, згідно з Потсдамською угодою, Польща має одержувати свою частину репарацій від СССР. Якщо ж Польща почуває себе обділеною, то вона мусить звернутися до свого сусіда — СССР.

В Голландії комуністи також програли

ГААГА (БЕС). 9 липня. Загальні вибори в Голландії, що відбулися в середу, завдали комуністам — так само як пелави вибори в Фінляндії — чималих втрат. Комуністи втратили п'яту частину своїх прибічників і здобули тільки вісім парламентських мандатів. Катоніцька народна партія прем'єр-міністра д-ра Бела і соціал-демократи залишились найсильнішими партіями: вони здобули відповідно 32 і 27 мандатів. Інші 100 мандатів розподіляються таким чином: антиреволюційна партія — 13, християнсько-історична — 9, ліберальна — 8, реформісти — 2 і крайні праві — 1.

Склад першої палати не змінився. 50 мандатів розподіляються таким чином: католики — 17, соціал-демократи — 14, антиреволюціонери — 7, християнсько-історична партія — 5, комуністи — 4 і ліберали — 3.

Редакція „Українських Вістей“ з певним сумом і жалем повідомляє, що в суботу, 10-го липня п. р., після короткої, але тяжкої недуги помер Генерального Штабу генерал-хорунжий

Всеволод Миколаєвич ПЕТРІВ,

колишній Міністер Військових Справ УНР, відомий український військовик і громадський діяч, публіцист і журналіст. Редакція висловлює своє глибоке співчуття Дружині Небіжчика і Синові, всім нашим військовикам, журналістам та цілому українському громадянству.

РЕДАКЦІЯ „УВ“

Коротка біографія генерала Всеволода ПЕТРОВА

Всеволод Миколаєвич народився в Києві 2 січня 1883 року. І батько і мати Небіжчика походили з військової родини, току й не дивно, що Всеволод Миколаєвич вибрав собі теж військовою кар'єру.

В 1900 році Всеволод Миколаєвич закінчив Київський кадетський корпус, а в 1902 році Павловську військову школу, ставши старшиною колишньої царської російської армії. З Лейб-гвардії Литовського полку, де служив Небіжчик, він був відкомандирований до Миколаївської Військової Академії Генерального Штабу, яку успішно закінчив в 1910 році.

Від 1912 року Всеволод Миколаєвич працює при Штабі Київської Військової Округи (мобілізаційний відділ) та викладає географію в Київському кадетському корпусі.

Напередодні Української Національної Революції 1917 року Всеволод Миколаєвич був начальником штабу 7-ї Туркестанської стрілецької дивізії. Українська Революція підломувала його здібного, талановитого старшину, і він увесь віддається службі для українського народу. В часі і розпаді старої російської армії Всеволод Миколаєвич не губиться, а організовує українські військові частини, з яких зокрема Український Запорізький ім. Костя Гордієнка полк гайдамаків, командиром якого й стає Небіжчик.

Відрізавшись від праці при Міністерстві Військових Справ на посаду помічника Начальника Учебного відділу, потім стає Начальником Житомирської Сільської Юнацької Школи, а ще пізніше — Командиром Волинської групи військ, щоб нарешті 8. 7. 1919 року стати військовим міністром УНР.

Після переформування кабінету

Всеволод Миколаєвич стає віце-міністром, пізніше Генеральним Інспектором Українських Збройних Сил, а ще пізніше виконує обов'язки Начальника Генерального Штабу.

На еміграції Всеволод Миколаєвич, викладаючи гімнастику в Українській Високій Педагогічній Інституті в Празі, займається широкою громадською працею, особливо тримаючи зв'язок з зоокеанською нашою еміграцією та пише свої тритомові спогади (вийшли у Львові у видавництві „Червона Калина“) та багато інших інших військових статей і розвідок на військовій темі.

Діяльність Небіжчика і його заслуги для української справи такі значні, що потребують освітлення в спеціальних працях і статтях.

З великим сумом сповідаємо, що 9-го липня 1948 року весподіано упокоївся в Богі на 54-му році життя видатний громадсько-політичний діяч професор Богослов

Неофіт Яковлевич Кибалюк,

поручник Армії Української Народної Республіки, лідер Хреста СИМОНА ПЕТЛЮРИ, кол. інспектор Військово-Юнацької школи, член Союзу Українських Ветеранів, член і кола, голова Українського Національно-Державного Союзу в Ангсбурзі та член інших українських громадських організацій.

Голова Рада Союзу Українських Ветеранів. Голова Управління Союзу Українських Ветеранів. Союз Українських Ветеранів Відділ Ангсбург. Український Національно-Демократичний Союз Сілака Українських Письменників і Журналістів в Ангсбурзі. Управління Обласної Філії СУЖ. Т-во Українських Політичних В'язнів.

Фінансові труднощі Франції

ПАРИЖ (ЮП). 9 липня. В французьких Національних Зборах соціалісти подали пропозицію скоротити військовий бюджет на 20%. Не заважаючи на спротив міністра Тайттенба, що пропозицію схвалено голосами соціалістів і комуністів.

Після відкладення засідання і після того, як уряд уповноважив міністра оборони поставити в цій справі питання про вступ довір'я, соціалісти забрали свою пропозицію назад.

Із статусу Французького банку від 4 липня виходить, що кількість банкнот в обігові збільшилась з 34 мільярдів до 825 мільярдів франків.

Ройтер повідомляє, що службовці фінансових установ розпочали страйк. У Парижі страйкує також персонал інших міністерств. З приводу виборів службовців підвищити зарплату уряд ще не прийшов ні до якого рішення.

ПАРИЖ (БЕС). 11 липня. В Франції ще страйкують 70.000 службовців.

З 1-го серпня — нові залізничні тарифи

ФРАНКФУРТ (Швейцарія). 10 липня. Як заявила представниця Головного Управління транспортної кореспонденції ШДМ, залізничники дещо новий соціалістич-

опублікування нових тарифів пасажирського й товарного руху залізницею, що стануть чинними з 1-го серпня. Особові тарифи нібито будуть зменшені на 25%, так що вваді ціна подорожнього квитка становитиме 6 швейцарських франків, перед війною — 4 шф.) за кожний кілометр.

Тасмні дискусії з приводу допомоги Західній Європі

ВАШІНГТОН (АП). 9 липня. Посол країни Брюссельського пакту вже декілька днів провадить наради з державним секретарем американського міністерства закордонних справ Р. Ловетом з приводу військової допомоги США Західній Європі. В нарадах брав також участь представник Канади. Всі країни-учасники сходяться на тому, що про їхні наради не треба публікувати жодних інформацій.

Австралія хоче взяти до себе 15 мільйонів англійців

ЛОНДОН (Наф). 10 липня. Австралійський прем'єр-міністр Чіффі, що перебуває тепер у Великобританії, запропонує британському кабінетові план іміграції 15 мільйонів англійців до Австралії. План передбачає масове переселення англійців, включно з дітьми, прописаними гаузундів і місцевими громадянами, і його податку на дискусію конференції Британської солідарності народів, що відкривається в Лондоні у четвер 12 р. (Примітка: на цьому складачі якшо Австралія так хоче потребує людей, чи не могла б

нова організувати масове переселення до себе ДП. Це куди реалістична можливість, ніж еміграція англійців з Великобританії.

„Снітфаєрами“ проти малайських комуністів

СІНГАПУР (Наф). Англієць загик „Снітфаєр“ наваж на один табір герористів на Малайському архіпелагі. Генеральний комісар Нідерландів Лай М. Мек Доналд заявив, що Великобританія зробить все, щоб перешкодити комуністам захопити владу.

Коли ж прийде наш Нансен?

ТРАКТАТ У ВЛАСНУ ОБОРОНУ

Одню із першорядних міжнародних проблем, що постали наслідком другої світової війни, є проблема переміщення осіб. І генеза сягає аж до глибин ідеологічного конфлікту між демократією і тоталітаризмом всіх відтінків і кіпчаться духовною кризою сучасної людини взагалі.

Якщо колись майбутній дослідник нашої доби захоче збагнути її жалючий зміст, то він не потребуватиме — не буде жадною екстрапатантією так твердити — довгими роками ритися по вивожених, вивітаних фоліантах історії, а лише мусить побачити своїми духовними очима сенс, що криється за двома англійськими літерами — ДП. І він матиме найистиннішу, а водночас — найхарактернішу, якщо дозволено так сказати, характеристику нашої доби.

Коли ж це буде поет, він напевно — хай не звучить банально — дивуватиметься: що то за люди були під знаменням ярликком „ДП“. Не знаємо, чи складатиме він їм, як ма, дитирамби, а вже, певно, вони становитимуть багатий духовний матеріал, з якого він зможе черпати свою витравалість і оптимізм.

Питання ДП, за правом, належить до категорії питань т. зв. великої політики. Але демократичний світ, обтяжений іншими турботами, не надає йому належної ваги. Про ДП сильні світу цього згадують і сперечаються по-різному: одні — з пропагандивною метою, інші — здебільшого, як про надокучливу, дургорядну справу, яку все ж треба колись кочче поладнати.

Називаючи синамалів „коліборантами“, „зрадниками свого народу“, більшовики із зрозумілих причин домагалися видачі примусово репатріюємих цих людей. Та коли медові місяці післявоєнної дружби між західними союзниками і Москвою минули, а небезпека примусової репатріації для нас зникла, Совети змінили тактику і тепер говорять про ДП, як про „людей за колючими дротами“.

ДП — це герої демократії, — сказав президент Труман під час своєї великої передвиборчої поїмки. Невідомо, чи ці слова теж сказав з метою „передвиборчої пропаганди“, чи західний світ, у тому числі й Америка, справді повністю поділяє щодо цього погляди американського президента, залишаючи тим часом своїх „героїв“ ось уже третій рік... живити в таборах ДП. Дивний парадокс? Може бути. Ми ж твердо переконані, що ДП — наразі „герої демократії“.

Кривий вітраж всіх тоталітаризмів, ідеологій і систем, перетравивши злогодні всі концентрації і фронтів, він стоїть як увічнена людська витривалість — невизнаний політичний емігрант, зневажений, гнаний і... незбагнений ДП!

Кожна помилка, кожний хибний, на його думку, крок демократії завжди йому болю і важких розчарувань, змушуючи переживати безконечну внутрішню драму. Щодня розвивають його і спалюють на вогнищах НКВД-МВД (якщо не його фізично, то його рідних, близьких, знайомих і земляків) модерні пішки там, у дорогій батьківщині. Але, мов той фенікс з пожели, він знову щодня воскресє надіявши, що правда колись переможе.

І от його, політичного емігранта, „герою-демократії“, людська інертність і флегматичність безжалісно прарекла на мільйони в таборах. В умовах таборового гетто він живе, ніби в Ізоляторах, що із німії глумляло розмалюють у своїй погорді до „акселераторів“, як „вази блаженних“. Німії звалюють на нього всі аспекти і не-аспекти провини, закладаючи йому „чорну“ спекуляцію, кримінальні злочиня, „обіллява“ німецького населення і т. д. Вони схилено забувають, що серед скитальців, як і серед німців, зрозуміла річ, є злочинні одиначі і не можна робити відповідальною за них цілу громаду.

Заспокоє швидко перекладає з Ні-

меччини, з цього нестерпного стану тривалої тимчасовості і непереносності — ось прагнення ДП. Але окремі країни беруть на працю тільки молодих, фізично здорових людей. Старим і немцям, інтелігентові, що втратили свою молодість і силу в концетраках Совдепії і Третього Райху, покищо годі й думати про переселення. Одне слово, досі брали нас на працю виключно як заробітчани; за висловом ІРО, тільки б позбутися зайвої опіки. Однак, становище таке, що вже знайшли працю в інших країнах теж не завжди забезпечене.

Причина повільного переселення полягає, між іншим, і в тому, що робітничію передових західних держав, зокрема Америки, нібито побоюється конкуренції дешевої робочої сили і з огляду на певні багвинні вимоги скитальців — загальнопоширення свого життєвого стандарту. Отже, „замах“ на чужий добробут!

До редакції „УВ“ надійшло кілька заміток з Англії про становище колишніх воєнк дивізії „Галичина“, що після демобілізації працюють тепер там як цивільні робітники. В одній з них, поміщеної у „Манчестер Гардієн“, говориться, що українським робітникам, які захорили на праці в Англії, загрожує репатріація до Німеччини, „яка не є їхньою країною, про яку вони нічого не знають, і де німії, з якими вони не мають нічого спільного, не схочуть і не зможуть зробити для них нічого доброго“.

Англійський автор згаданого листа до „Манчестер Гардієн“, убо-

ліваючи над долею хворих, вказує на те, що високі власті англійської церкви вживають заходів, аби перешкодити депортації, і що „ли депортація не погоджується з традиційними принципами і поступованням британського народу чи урядом Його Королівської Величності“.

Нам не відомо, як вирішена справа хворих українців, але ці явища наволять нас на думку: Невже демократичний світ такий малий і бідний, що в ньому не можна прамістити кілька сот тисяч людей, дати їм працю, так щоб не підбирати шматок хліба в їхніх гостинних господарів і товаришів праці? (Уявляємо, яку пропаганду розгорнули б Совети, якби — припустимо неможливо! — в СССР опинилась така велика політична еміграція з Заходу). Невже західний світ такий заматий, що кочче треба репатріювати хворих ДП назад до Німеччини? (або до СССР? Там можна всіх „примістити“ — Сибір великий!)

Звичайно, скитальці дуже пам'ятають і пам'ятимуть, чим вони зобов'язані УНРРА, ІРО та тим країнам, що дають їм працю і притулок. Однак ми не хочемо почувати себе остарбайтерами („східними робітниками“) навіть найдемократичніших держав. Нехай дарують нам демократії гостре порівняння, бо автор цих рядків сам був рядовим остарбайтером Третього Райху.

Як і наш український земляк В. Кравченко, ми вибрали свободу для того, щоб розказати світові

про нашу покритижену батьківщину, „не дати спати хлячочку, со-рцем замирати“.

Отже, слідом за нашою захисницею, відомою американською журналісткою п. Д. Томпсон, ми прохалимо дати нам юридичне право самим влаштувати свою долю. Конкретно кажучи, прохалимо дати нам міжнародний паспорт, а з ним свободу ширшого вибору. Тоді ми нікого не обтяжувалимо, зможемо самі подбати про наших хворих, старих і немцних та ще й принести користь тим країнам, громадянами яких сталимо.

Перед нами, багатонаціональною другою еміграцією, стоїть вибір: або ждати, як перша еміграція, аж сім років, доки прийде наш Нансен, абож організувати вже тепер ступати, де тільки можна, і домагатися свого. В такому разі було б добре, якби громадська думка і дії громадських чинників ДП усіх національностей сфокусувались в одну напругу, якби ми змогли, скільки зможемо, звернутися через ІРО з відповідними меморандумами до Генеральної Асамблеї ООН, що скликається у вересні п. р., до Комітету Прав Людини, що його очолює п. Рузвельт, до керівних мужів західних великодержав тощо. Всі інші питання майбутнього ДП є похідними від їхнього правового становища.

В сьогоднішній складній міжнародній ситуації, коли конфлікт між Сходом і Заходом наростає, заступаючи собою всі інші проблеми, це для державних націй покищо тільки добрі побажання, невипущений трактат в оборону ДП, щоб і про них не забули. Але для нас, ДП — це програма дій.

А. РОМАШКО

Україна

за залізною заслоною (радіоноотатки)

Республіканський семінар ленінської роботи. В приміщенні ЦК КП(б)У відбувся республіканський семінар ленінської пропаганди, в якому взяли участь працівники пропаганди всіх Обкомів партії та ЛКСМУ, а також увесь актив пропагандистів міста Києва. Відкрив семінар начальник Управління пропаганди та агітації ЦК КП(б)У т. Гапошкін. Далі з великою доповіддю виступила заступниця завідувача відділу пропаганди Управління Катяченко, яка в своїй доповіді, між іншим, підкреслила потребу посилити серед населення наукову й агітационну пропаганду. Після прослухання ряд лекцій як на внутрішній, так і на зовнішній політичній темі, а також дві доповіді лекторів із лекторських груп Львівського та Ворошиловградського Обкомів. На сьогоднішній засіданні відбулися доповіді голови Спілки советських композиторів України т. Шогаренка, заступника голови Спілки советських письменників України Любомира Дмитерка, директора Інституту історії т. Касименка і президента Академії мистецтв СССР, заслуженого діяча мистецтв т. Герасимов. Наприкінці з великою промоєю виступив секретар ЦК КП(б)У т. Мельников.

На допомогу колхозам. Викладачі та студенти Дніпропетровського університету звернулися до всіх своїх дніпропетровських колег з закликом творити бригади і їхати на села збирати урожаї. В наслідок цього заклику днями з Дніпропетровська до колхозів відуть 12 тисяч чоловік викладачів та студентів. Вирухом на допомогу колхозам також населення м. Вінниці. Зокрема Серафимівський район Вінниці, крім масового відходу на села, зобов'язався зібрати для підшефних колхозів 4 тисячі мішків, вивезти своїми автоматами на хлібозготівельні пункти 4 тисячі тонн зерна, засиртувати своїми силами 11 тисяч гектарів хліба і надіслати на села 2 агіткультбригади та 40 чоловік партторгів!

Здають хліб державі. За відомостями міністерства сільського господарства України, на 5 липня річний план хлібозаготівелі виконали: Закарпаття на 42%, Херсонщина — 31,1%, Харківщина — 29,9%, Дніпропетровщина — 27,2%, Полтавщина — 21,1%. Загальний стан хлібозаготівелі по всій Україні — 16,7%.

Відбудова Львівського вокзалу. Відбудова Львівського вокзалу посунулася набагато вперед. З 5 бань 2 вже вкрито панцями. Зовнішнє рштування прибрано. В північній частині інтенсивно провадяться роботи всередині будівлі. Для оздоблення вокзалу призначено здала мармур різних кольорів. На третьому поверсі мають розташувати зимовий сад. Побудують також спеціальну залу для юних пасажирів.

Записки Паулі Ангеліної. У ч. 6 московського журналу „Октябрь“ надруковано записки знаної в Україні трактористки Паулі Ангеліної під назвою „Людя колхозних полів“. У своїх записках Ангеліна розповідає, як вона, звичайна сільська дівчина, понад десять років тому перша сіла на трактор і своїм прикладом спонукала до цього тисячі сільських дівчат. Паше вона також і про подальший шлях свого життя та діяльності.

Ленінградські архітектори в Полтаві. Незабаром до Полтави прибуде група ленінградських архітекторів, що мають взяти участь в опрацюванні плану відбудова та реконструкції Полтави.

Малий інформатор

В три рядки

ПРАГА (АП). В середу пражська поліція розігнала демонстрантів, які вигукували: „Хай живе наш президент Бенеш!“

ЛІССАБОН (ЮП). В Ліссабоні почався судовий процес проти 108 нідерландських португальців; їм зазначають комуністичну діяльність.

СЕОЛ (НС). Національні Збори в Сеолі затвердили конституцію корейської республіки.

ЛІМА (АП). На пінамі Перу вибухло військовоє постання. В усіх країнах оголошено винятковою стан.

НЬЮ-ДЕЛІ (ЮП). Противом двоох тижнів в Індії від холери загинуло 1590 осіб.

АТЕНІ (АП). 12 югославських воєнк при повному озброєнні перебігли незалежно до грецьких урядових військ, що діють у західній Македонії.

ФРАНКФУРТ (АП). Обидві франкфуртські газети — „Франкфуртер Нос Прессе“ і „Франкфуртер Рундschau“ виходять незалежно щоденно.

ЛОНДОН (ЮП). Перший рік націоналізації британських копанель приніс 25 мільйонів фунтів стерлінгів дефіциту.

ПАРИЖ (ЗК). 187-річний слон, що важить 3 тони, відвізся на першій поверх Ейфелевої вежі.

СТОКГОЛЬМ (АП). В Стокгольмі почався восьмий конгрес спадкової біології, в ньому беруть участь 600 науковців з приблизно 30 країн.

ЛОНДОН (Дена-Ройтер). В листі до маршала Тіта Політбюро компартії Швейцарії висловолено своє несхвалення з приводу вилучення югославської компартії з Комінформу.

ФРАНКФУРТ (Дена). Норма м'яса на кожного звичайного споживача в долової збільшилась в днині ще на 100 грамів.

ВАРШАВА (АП). Наступного року в Варшаві почнеться будівництво велетенського готелю. Чотирнадцятиповерхова споруда матиме 500 кінат і буде відічі більша, ніж дотеперішні найбільші готелі Польщі.

ВІСБАДЕН (АП). Один американський воєк признався, що то він хотів підвалити бюро комуністичної партії у Вісбадені.

ТРИЄСТ (Дена). З 1-4 жовтня комуністична партія вільного міста Триєсту розколовалася на прибічників Тіта і прибічників Комінформу.

ПРЕТОРІЯ (НАФ). Козимівій віденноафриканський прем'єр-міністер ген Смайє заявив, що націоналісти злобу-ди саркастично у виборах нечесними заволодали.

ВАШІНГТОН (НС). Понад 60.000 американських шахтарів розпочали страйк.

Небезпека комуністичної змови в Берліні

ПАРИЖ (Дена-Ройтер). Представник британського посольства в Парижі 5 липня подав до відома, що готується „мабуть правдива“ комуністична змова, щоб змусити союзників залишити Берлін. Змову нібито викрив один берлінський комуніст.

Французьке міністерство закордонних справ офіційно повідомило, що воно одержало від британського посольства в Парижі документ, в якому констатується, що кому-

РИМ (ЮП). Італійський президент Евадді прибуде незабаром з урочистою офіційною візитом до Папи Пія XII.

МОСКВА (АП). На основі советського закону про допомогу матері одна колхозниця з місцевості Бубосарі, що народила трьох хлопчатів, одержала 6 500 рублів. Молдавська Рада міністрів дала їй 4 000 рублів, а районова організація — 2 500. Крім того, держава призначила до неї доглядачку і лікаря, щоб трійня перебувала під постійним фаховим наглядом.

Москва авіальнить Готвальда? Колонія чехо-словацький посол у Канаді д-р Немеч заявив в Оттаві, що повідомлення, які надійшли до нього з підпільних джерел у Чехо-Словацькій, дають йому надію, що там наступними днями дідає до сильного протестатійного руху. На думку кол. посла, теперішній президент Готвальд за вказівкою Москви буде незабаром усунутий. Немеч твердить, що останній розвиток подій навколо суперечки між Комінформом і Югославією являє собою „початок кіпчя“ советського панування в Європі. (НАФ)

Насторожений рух американської флотії в Середземному морі. Одержавши таємні нагази, чотири американські бойові кораблі, в тому числі один авіаносець, 6 липня залишили порт Неаполь. Три крейсери шестого американського ділової флотії несподівано заанілали Істамбульський порт і вийшли в Середземне море. З цього приводу немає ніяких офіційних повідомлень. Проте, в колах морської флотії висловлено погані, що наказ вийти в море видали після того, як надійшли повідомлення з зв'язку з ситуацією в Палестині (АП)

Подарунки для берлінського населення. Багато подарувала на-

лістичний план фактом. За британською інформацією, берлінські комуністи одержали вказівки провокувати інциденти, які призвели б до інтервенції з боку советських окупаційних військ.

У своїх перших відгуках комуністичні кола говорять про „новий протокол М“, документ, який свого часу містив плани подібних комуністичних заворушень і страйків у Рурській області, але пізніше виявився фальшивим.

селенню західних секторів Берліну 100.000 близанок консервованого м'яса, 150 тонн сиру і 200.000 пляшок горілки. Так повідомлює 7 липня уповноважений представник баварського міністерства сільського господарства (Дена).

З 1-го серпня — об'єднання зон

БАДЕН-БАДЕН (НАФ). Французький військовий губернатор генерал Кеніг у суботу заявив про станацію Зюдена в Баден-Бадені, що економічне життя французької зони з двоюмисю вже вступило в стадію реалізації і з 1-го серпня досягне дальших значних успіхів завдяки заломам у ділянці зовнішньої торгівлі, банкових справ і транспорту.

Після цього будуть запропоновані ще дальші заходи. За словами ген. Кеніга, політичне життя відбудеться, очевидно, наслідком утворення західнонімецького уряду.

На запитання, чи прем'єр-міністри матимуть змогу виступити контрпропозиції щодо політичної організації Західної Німеччини, французький військовий губернатор відповів, що під ним оглядом німецька інстанція надається далекоглядна свобода.

Грошова реформа послаблює партійне життя в Німеччині

БЕРЛІН (АП). 6 липня. З місячного звіту американської військової влади виходить, що вербування німецьких робітників на працю у Франції продовжило успішно. Далі в заїті говориться, що часом членів партій, а також збуд партійної преси дуже зменшилось. Зокрема комуністична партія західних зон наслідком грошової реформи тепер не спроможна одержувати змови контр-пропаганди для пропаганди.

Українські Вісті

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головний редактор ЮР. ДІВНИЧ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати листи, а з приводу невільних листів застерігає лише з особливих випадків. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати на окремих редакторів, а Редакційні на редакційний адрес.

Redaktion „Ukrainaki Vesti“
New-Ulm, Ludwigstrasse 10.

а в справах Адміністрації, з адресою „Administration“.

Редакція приймає особисто в українську мову Н. Ульму - Блюм „E“ від 3-12 год. щоденно, крім суботи та неділя.

Ukrainian Newspaper „UKRAINIAN NEWS“
Authorized by EUCOM HQ, Cte. Affairs Division.

Date Authorized: 1. July 1949
Authorization No. UNCP 230

Semi-weekly, circulation 4200 copies
Publ. Res. Mainz, Adr.: New-Ulm, Ludwigstr. 10

Printed in Germany

Ukrainische Zeitung, New-Ulm, Ludwigstr. 10

Пляцдарм майбутньої війни?

Після другої світової війни посилилася боротьба великих держав, і насамперед ССРСР і США, за арктичні простори. Час-від-часу світова преса приносить вісті про завзяті дипломатичні суперечки за важливі з геополітичного і стратегічного погляду полярні області.

Як відомо, арктичний басейн охоплює площу понад 20 млн. квадратних кілометрів. З ним межують три найбільші континенти світу — Європа, Азія і Північна Америка.

Найбільшу частину Арктики — майже половину — посідає ССРСР. Чому належить також більшість островів вздовж північного узбережжя Східної півкулі. Величезні власнікми полярних просторів є також США, Канада, Норвегія, Данія і маленька острівна республіка Ісландія.

Найкоротший повітряний шлях з США до Європи, до ССРСР лежить через північний бігун. Від американських баз до берегів Сибіру, який тепер стає головним советським осередком продукції металу, вугілля, воєнно-промислових підприємств — лиш 2-3 тисячі кілометрів, тобто віддалі, яку модерний літак може перелетіти за 5-6 годин. Найкоротшим повітряним шляхом можна дістатися з США до Токіо, Китаю, Каїру, Берліну лише через північний бігун.

Важливість полярних областей збільшує наявність у них багатощих покладів різноманітної промислової сировини: міді, вафти, платини, золота, уранової руди (Канада, Ньюфаундленд, Лабрадор), вугілля

(Шніцберген) тощо. Деякі важливі осередки советської промисловості також лежать у північних околицях. Отже, в майбутньому ці терени матимуть водночас і велику господарську вагу.

Советський уряд уже давно збагнув важливість полярних просторів для нападу і оборони, для повітряної комунікації. Тим то він довгий час робить енергійні зусилля, щоб освоїти ці райони. Маємо на увазі щорічні численні морські і повітряні експедиції в Північній океан, організацію вздовж усього північного узбережжя ССРСР густої мережі „метеорологічних станцій“, а насправді постів, обладнаних радарними приладами, для повітряно-спостереження, повідомлення і зв'язку.

Стратегічна вага Північного океану для ССРСР посилюється ще й тим, що там є єдиний порт, що не замерзає цілий рік, — Мурманськ. З цього советська флоту має хід на світові морські шляхи. Правда, Росія має порти на Тихому океані, але вони не є дуже цінними. Поперше, 7-10 тисяч кілометрів відокремлюють їх від центральних районів країни. Подруге, тихоокеанські порти раніше могла контролювати, а в останній час і цілком блокувати, японська флоту. Нині японська загроза для Росії на Далекому Сході не існує, але тепер там з'явився ще грізніший суперник — американці.

На Мурманську затоку московський уряд звернув увагу в роки першої світової війни. Тоді німецькі кораблі блокували Балтику.

Царат мусів покляпивно будувати там порт і залізницю, яка пов'язує його з Ленінградом. За советських часів цей порт і залізницю розбудовано і модернізовано. Руками советських в'язнів споруджено Балтико-Біломорський канал, щоб забезпечити советський флоті вихід з Балтики до Північного океану. В околицях Мурманську збудовано потужну базу північної флоту „Кронштадт Півночі“, який мав боронити порт з моря. На острові Кільдин, що прикриває вхід до Мурманської затоки, побудовано величезні аеродроми, склали вугілля і воєнних матеріалів. На берегах Баренцового і Білого морів збудовано дві потужні корабельні, нові летунські і воєнно-морські бази. На острові Шніцберген за згодою норвезького уряду Совети утворили кілька вугільних шахт для постачання палива північній флоту. Швидко і енергійно розбудовувалося також другий великий советський порт на півночі

— Архангельськ. Минула війна довела стратегічну важливість північних морів. Правда, воєні ді тут мали обмежений характер боротьби на комунікаціях Північної Атлантики. Для Советів Мурманськ і в ліній навігацію й Архангельськ, стали основними портами, через які вони доставляли воєнні матеріали і харчі з США та Великобританії. Нині робили розпачливі спроби, щоб перетяти північний шлях з Америки до ССРСР, блокувати Мурманськ. Німецька авіація майже щодня бомбардувала порт, скинувши за два перші роки війни понад 60 тис. бомб на Мурманськ, але паралізувати його не змогла. У повосний п'ятирічці Кремль звернувся ще більшу увагу на стратегічно-господарське опанування арктичних просторів. У всіх цих областях творять нові дослідні бази, будують порти і корабельні, прокладають залізничні і автостради, споруджують різні воєнно-промис-

лові об'єкти. В останні роки проблеми Арктики посіли велике місце в міжнародному житті. Причини цього в імперіалістичній політиці більшовизму, його намірах неосотворити Арктику в пляцдарм для наступної агресії проти США і Канади. До останньої війни США посідали в Арктиці скромне місце. Вони не мали тут ні поважних позицій, ні сировинних баз. За роки війни США збільшили і посіли свої повітряні пункти на Алеутських островах. Тепер їх розбудовують, а також створюють нові на території інших країн: в Канаді, Ісландії, Ньюфаундленді, Гренландії. США з усіх боків оточують Арктику, контролюють головні повітряні і морські шляхи в Північній Атлантиці. Перед лицем советської небезпеки з Півночі США і Канада послідовно зміцнюють свої позиції в Арктиці.

В. НЕМИРОВИЧ.

Голоси преси

Палестина — сьогодні і півтори тисячі років тому

Швайцарська газета „Національ-Цайтунг“ порівнює теперішню ситуацію в Палестині з відносинами за часів імператора Веспасіяна:

„Якби новий Фалій Понсип мав писати історію жидівської війни в XX столітті, він міг би почати там, де він зупинився за часів Веспасіяна і Тіта (Titus). Його повідомлення понад півторатисячолітньої давності — нині рідко, ба навіть жадливо актуальні. Політичні, економічні і релігійні проблеми в Святій Землі в своїй основній субстанції вказують на жадливу тягучу постійність, що перетривала ціле тисячоліття. Як тоді „месники Ізраїли“ захопили керівництво повстанням до своїх рук і помірковану Верховну Раду в Єрусалимі відсунули набік, так і сьогодні люди з „Іргун“ загрожують унеможливити всяке розумне вирішення, що вимагає поступливості з обох сторін. Як і Римська світова імперія, так і британська мандатна влада протягом довгих років свого панування в Палестині не зуміли протегувати мирному вирішенню між жидівськими новими поселенцями та арабськими тубільцями і шляхом мудрого адміністрування зробити корисними скарби, що їх відкопали жиди й араби у збогої пустельної землі Близького Сходу.“

Турецька преса про становище Тіта

Турецька преса жваво реагує на події довкола конфлікту Москва — Београд. Одна турецька газета з цього приводу пише: „Югославський народ решо пильнує своєї незалежності; протягом своєї історії він доводив це багатократно. Чи призведуть останні

події до внутрішньої кризи? Агенти Москви, шоправа, мають вплив у Београді, але ми не думаємо, що їх поспішать імпенізувати революцією. Звичайно, може діяти до льквальних повстань, однак, якщо Совети кинуть у дію свої війська, ситуація стає б дуже серйозною. Балканські сателіти знову опинилися б у рабстві. Сьогодні Тіто пан ситуації і тримає віжки в своїх руках; найправдоподібніше він шукатиме засобів і шляхів, щоб порозумітися з своїм паном, доки його становище не захитане.“

Газета „Віган“ пише: „Москва задрісна. Кремль хоче панувати сам; він не дозволяє своїм сателітам прагнути до самостійності. Але Тіто сильний і може боронити свою справу; не робить питання важким для Москви... В слов'янській Югославії життєвий стандарт вищий, ніж в ССРСР. Вона хоче зберегти свою незалежність і підтримувати зв'язки з західними державами. Навіть якби Тіта арештували, а його прибічників перемогли, то все ж самим ще не можна було б уникнути розраму.“

Причини югославських подій

На думку провідної американської газети „Нью Йорк Таймс“ від 4 липня ц. р., є чотири теоретичні причини подій у Югославії:

1. Тіто для Кремля завжди „незалежний“ і занатло націоналістичний. Російські політики не можуть погодитися на будь-яку „індивідуальність“ серед сателітів. Однак Тіто також розуміє, що, в протилежність до інших сателітних провідників, він досяг перемоги і влади не так за допомогою

Кремля, як завдяки власній ініціативі, що й підтримав югославський народ.

2. Програма відбудови Європи викликає задрісну у багатьох країнах-сателітах ССРСР. Югославія одна з тих країн, що фактично воліє і потребує економічної допомоги Заходу, а не безконечних обіцянок Сталина. В Югославії маршала Тіта потрібний імпорт і широкий товарний обмін. Тіто не може погодитися з політикою Кремля, що вороже ставиться до Маршалового плану.

3. Атакуючи Тіта, Кремль розпочинає велику „чистку“ серед провідних органів своїх сателітів. Москва відлучає, що серед неюфітів комунізму є багато елементів, які не співнують програмі ВКП(б), і що в майбутньому не загрожувані монолітності Колумністичного Інтернаціоналу.

4. Маршал Тіто не погоджується з класичною догмою Маркса, „пролетарською диктатурою“, бо, будучи представником аграрної країни, вважає передусім на селянство, а не суперечить поглядам Москви. Однак і сам Тіто робить деякі кроки в напрямі колективізації, застосовуючи сільськогосподарської кооперації.

Американський кредит Пакистанові

КАРАЧІ (АП). Як повідомив уряд домініону, уряд США надав Пакистанові кредит, розміром 10 мільйонів доларів, щоб домінон мав змогу закупити американські матеріали для постачання і обслуговування в'їзців у Пакистані.

Представники східноєвропейських селянських партій на емігранції (зліва направо): д-р Г. М. Дімітров (Болгарія), д-р В. Мачек (Югославія), Ф. Навь (Угорщина) і С. Міколайчик (Польща). Хто наступний? (Деша-ІНП).

П. КОТОВИЧ

За українську концепцію визвольної політики

(Закінчення з ч. 55 „У. В.“)

3. Східно-європейська унія

Концепція межимор'я включає такі держави: Естонія, Латвія, Литва, Білорусь, Польща, Україна, Румунія, Чехо-Словаччина, Угорщина, Болгарія, Югославія, Албанія, Греція.

Автори і пропагатори цієї концепції в межі України не включають Кубань, полишаючи її Козаки (які в Межимор'я не включається). Насправді ж кубанська населення дає багато доказів, що воно бажає належати до України. Зрештою, кубанські козаци (яких 40% населення) виїхали з України порівняно нещодавно і не втратили почуття співзалежності до України. Історичне населення (теж українці — до 60%) — це значно більші виходи в Україну, які станово навіть не належать до козаків.

Ми думаємо, що конфедерація мусить забезпечити її не вказано б бути condition sine qua non для самостворення, але й соборність окремих народів. Українці, наприклад, ці два поняття ставлять завжди поруч себе. А до етнографічних українських земель належать і Крим, і Кубань, і нинішні повіти Куршеля та Вороніжчина.

Отже, ми є за те, щоб Україна — оскільки добре вказує, що уній-

шла в якусь конфедерацію — увійшла туди соборна, єдина, як цілість.

Щодо самої великопростірної концепції, то ми вже зайняли своє позитивне становище, обговорюючи концепцію „Межимор'я“ (див. „Наше Життя“). Але оскільки ми хотіли б мати найбільш господарський життєздатний організм і успішно боротися проти можливих агресорів, то нам ніяк не слід було б обмежуватися лише тими державами, що їх пропонують автори концепції „Межимор'я“: бракує тут, як слушно вже підкреслили Р. Ільницький і М. Воскобійник, Кавказу і Козаків.

Справді: Кавказ належить культурно, господарськи й географічно до Європи. Чи до нашої Унії належатиме Кавказська федерація як цілість, чи вхолитимуть сюди безпосередньо поодинокі кавказькі держави — це, розуміється, справа жадливого, і справа самого Кавказу. Само собою розуміється, що ми згорні виключаємо елемент цього б то не було насильства, і справу співзалежності до Унії будь-якого з народів — узалежнено від доброї волі цього народу. Але запропонувати кавказьким народам їти й далі з нами разом,

діливши з нами долю й тюрму, поділити й щастя долю вільного життя — це наш обов'язок.

Очевидна річ, що наше бажання включити Кавказ до спільної з нами Унії — диктується сердечним братерським відношенням до Кавказу, який маємо ми, українці. Душі й серця наші скерували на Кавказ, вліво в них любов до його народів, гір і долин ще наш геніальний пророк Шевченко.

Щодо Кавказі, то ми не маємо ніяких даних заперечувати за ними право самоозначитися як окремий народ, оскільки вони самі цього бажають. ставити цю проблему мають лише і виключно заінтересовані. Не може бути перешкодою до їхнього самовизначення... російська мова, так само як і англійська мова не перешкодила американцям творити окрему націю, як спільна мова не перешкоджає хорватам національно сепаруватися від сербів.

Оскільки ми станемо на це становище, а нам здається, що воно є єдино правильне, то конче слід було б включити до нашої Унії і Кавказію.

Отже, у питанні Унії ми приєднуємося до думки, висуненої Р. Ільницьким. Бракує тільки ще задовольняючого імені: „Східно-центральна-полуднева Унія“ — не тільки окреслення самої ідеї, словесне висловлення поняття, а во власне ім'я майбутньої Унії. Могло б так часом з'явитися старе ім'я

„Межимор'я“, бо це чисто географічне поняття: сюди входили б країни „між“ такими морями: Балтійське, Каспійське, Чорне і Егейське. Умовно ми зведемо нашу Унію коротко — Східно-Європейська.

Не цілком політесмо заувагу відомого польського економіста Др. Войцеха Залеського, який вважає назву за справу неважну. Ходить, мовляв, про суть, а не назву. Можемо зважити назви „Блок вільних народів“, — пише він в одній із своїх статей.

Ми, напавки, вважаємо за великий недостаток виступу Р. Ільницького — брак якогось імені, що добре б звучало і було б сприйнятне усіма.

4. Кінцеві уаги

Вигоди цієї концепції очевидні: був би це союз держав з населенням приблизно у 170 мільйонів душ, з величезними економічними, можливостями, з добре географічно замиканими кордонами.

До справи організації Унії треба підходити з усією серйозністю. Слід, насамперед, ретуче позбутися історично прадбаних антагонізмів, непорозумінь та дрібносусідських сварок. У світі ідеї і конкретної можливості цілковитого забезпечення свободи і вільного культурного та господарського розвитку своїх народів, в обличчі може останнього історичного шансу побутує раз на все постійного тиску зі Сходу — міжнародний непорозуміння народів цього просто-

ру (як, наприклад, українсько-польські територіальні спори, чи чехо-словацька проблема) — мусить знайти своє компромісове розв'язання. Інакше, ці спори можуть торпедувати ідею нашого союзу. Докладне до цього року у першу чергу порог, який зб'ягає про роздмухання непорозумінь, який піднімати-ме ознаки до всіх існуючих воєнних і всаджуваніс клема і в найдрібніші підлини. Це треба мати на увазі.

Всебічний політично-економічний і національно-культурний розвиток має бути забезпечений всім у однаковій мірі в шій Східно-Європейській Унії. Але для самого створення Унії мусимо взаємно вирівняти рахунки, очистити атмосферу, створити, як каже ред. Є. А. Бельський, відповідний „політичний клімат“. Мусимо не лише проголосити, але й строго дотримуватися у першу чергу принципів етнографічних кордонів, а, подруге, мусимо між собою говорити як рівняй з рівняй, без протекційного населування по плечі контрагента і без лекцій доброго тону.

Сьогоднішня приналежність має усіх до російської тюрми народів (за виключенням тієї що грецького народу), вірливо, буде тим каталізатором, який змусить нас тісно братерський союз.

З усіх досі запропонованих концепцій, що виходять з середовища поневолених Росією народів (Закінчення на 5-й стор.)

3 українського життя

ДВА ПРОЦЕСИ

У Франції на судовому процесі... як свідки по боці В. Кравченка...

В Італії на судовому процесі українських збітків, заарештованих італійцями на вимогу Кремля...

На підставі статуту 45 мирного договору демократична Італія мусить видавати всіх воєнних злочинців...

При відпливті корабля „Санта Круз“ 30 грудня 1947 р. із Неаполя (перевозив на конто ІРО переселенців до Аргентини)...

Тим часом за советськими списками (куди советські агенти списали майже всіх, хто категорично відмовився повертатися на батьківщину) були переведені нові арешти...

Український Комітет в Італії з першого ж дня почав стукати в двері Риму: від Ватикану і міністерства внутрішніх справ — до Міжнародного Червоного Хреста...

Під таким тиском — італійський президент підписав спеціальний декрет, на основі якого ніхто із заарештованих не буде виданий СРСР...

жуть провину перед апеляційним судом у Римі. Коли на процесі суддя ствердить, що оскарження несправедливості — він звільнить підсудного...

Декрет був підписаний 26.2.1948 р., але опублікований лише 3-го травня п. р. — тобто після виборів. Демократична Італія болячись цим актом озлоблювати СРСР...

Український Комітет інформує, що ні один із заарештованих не причетний до колабораціонізму, зради чи чогось подібного, коли розглядати це в аспекті міжнародного права...

Коли б СРСР, топчучи межі між поганими елементарні людські права, зумів забрати тих заарештованих...

Харківська студентка в Нью-Йорку

Хто міг подумати, що колишня студентка Харківського Політехнічного Інституту житиме, працюватиме і вчитиметься в Нью-Йорку?

Плутанин шляхів наших людей: німеччина окупувала, годод. Батько, який поїхав повернутися за засланням із Сахаліну, помер під голодом. Ольгу забрала до Німеччини і 3 роки працювала як оstarбайтерка у багера коло Майнца...

Працювала спершу на фабриці, що готувала їжу для ресторанів, стояла на конвеєрі, оплата 28 доларів на тиждень і їсти скільки хочеш, що хочеш. Робота була дуже стомлююча, зважила їмшу

них збітків — не означало б, що завтра він сміливо протягне руку на терені Австрії чи Німеччини по нас.

Ув'язнені мають право захищатися, мати адвокатів. Для цього потрібні грошові засоби, яких український комітет в Італії не має. Негайної грошової допомоги сподівається від братів з-за океану (окремі звернення і обіжники уже вислали до українських установ десяти країн Європи й Америки)...

Судовий процес в Італії не менш важливий, як і французький. Там і там на терені кладеться справедливість: там і там намагаються знищити людину і її честь.

В Парижі ми віддали свої підписи, можливо треба буде віддати і в Римі. Відведіть на хвилину очі від гірких таборових згадань. Назрівайте події. На тотальний наступ — з свого боку ми відповідаємо тотальним контрастним.

Леонід П.

Красує Україна — Київ

ХРОНІКА

Митрополит Dionisij, голова Автокефальної Православної Церкви в Польщі — усунений урядом. Передбачається, що його наступником буде єпископ білостоцький Тимофій (У.Д.)

Англійська королева оглянула текстильну фабрику в Антон-алдер-Лейд і, між іншим, розмовляла там з українськими робітницями Софією Своянською і Розалією Шкварою.

Михайло Ситник улаштував в таборі Білсфельд літературний вечір, на якому прочитав своє нове оповідання „Людоїдка“.

Літні табори для українських дітей відкрито 1 липня в місті коло містечка Вільдесгаузен (англійська зона). Організувала табори ІМКА; керує українськ. Рижевський. (У.С.)

Відділ Культури і Освіти УЦДК на англійську зону заборонив організувати в наступному шкільному році натуральні курси. Молодь може вчитися в існуючих гімназіях в Галендорфі, Гаїденау і Ганновері.

Треті Загальні Збори УДК в Бельгії відбулися 20 червня п. р. в Брюсселі. Наспіли привітання від українських та чужинських установ майже з цілої Європи та від багатьох бельгійських установ і міністерств. Після заслухання вичерпних і добре опрацьованих звітів з праці за минулий рік та дискусій, Загальні Збори вибрали Голову Управу в такому складі: Президія — Голова іжк. Андрій Кішка, містоголова Карло Мульквенц, секретар Володимир Макар, скарбник Ярослав Пришвік, Члени Управи — п. В. Наконечний, п. С. Семко, п. Б. Казимир, М. Дьоба, п. Р. Аліськевич („Вісті“).

„Юнайтет Прес“ повідомила, що партавський трибунал засудив на смерть 9 воїнів УПА і 13 — до в'язниці, ніби причетних до вбивства ген. Сверчевського.

В Нью-Йорку українська молодь провела свято Тараса Шевченка. На святі співав хор у складі 50 осіб.

Виступ групи чеських артистів відбувся у невідомо 4 липня п. р. у театрі українського табору в Цуффенгаузені. Чисала програма, що складалась переважно з точок легкого жанру, припала до серця таборнякам, які широким плескачем по кожній виступі. В приватних розмовах артисти розповіли, що вони там не тільки виступали, а й працювали на сцені.

го жанру, припала до серця таборнякам, які широким плескачем по кожній виступі. В приватних розмовах артисти розповіли, що вони там не тільки виступали, а й працювали на сцені.

Наші читачі вимагають і просять, щоб до їхніх таборів приїхав театр-студія Понша Гіріняка. Деякі читачі висувають пропозицію, щоб театр переїздив з табору до табору тим самим засобами комунікації, які можуть дати самі табори і щоб таким чином уможливити нашим людям побачити репертуар найкращого нашого театру на сцені.

Почалася літня перерва у німецьких університетах. Студенти повинні подумати про заробітчані гроші тепер не так легко роздобути. Група франкфуртських студентів-українців виїжджає працювати в робітничу оселю „Гіссен“, де вони доставляють добрі зарплати по 120—130 німецьких марок місячно.

Щоб забезпечити заробіток більшій кількості родин, таборова управа табору Майнц-Кастель ухвалила, що з кожної родини тільки одна особа має право на платну посаду в таборі.

Поширюється робітничий укр. табір у Ганау. Днями працює нова велика група робітників з родинами із Корибургу.

„Багато людей побили...“

Газета „Укр. Робітник“ від 4 червня п. р. вміщує листа із Галачини про вбивства українців. В цьому листі з Східної Галачини згадується про село Ч. „Цього року будемо вже працювати широким селом „докуши“, значить в колгоспі. В селі велика зміна. Багато людей побили за синів, що не пішли до більшовицької армії. Тодорка Миколаєвича вбили, а жінку забрала на Сибір, 60-літнього Т. вбили на подвір'ї. Замороженого господаря Івана вивезли, дошку застрілили. Цілу господарку забрала. Директора школи К. вбили...“ — Цей короткий лист називає ще кілька випадків убивств.

Лист з Венесуелі

...Ті, що приїхали до Венесуелі перед нами, до Європи писали про цю країну дуже оптимістично. Можливо, що тоді ситуація для нашого брата тут була сприятливіша, але також можливо, що просто не хотіли поширювати призраки про нове розчарування, — так, чи інакше, така своєю поступовістю привела багато людей до біди. Ті наші люди, що приїхали сюди перед десятима місяцями, є сьогодні не меншими жабраками, як по своєму приїзді. Більшість з них не має жадного певного заняття, не має порядного помешкання, знаходяться в агрозимному стані щодо здоров'я. Я бачила їхніх дітей — бідні, худі, повно різних боліток по тілі.

Листа тим, які дітей не мають, але і між ними дуже мало таких, що їх живиться по-людському.

Постійно приймають чужинців (багато італійців та французів), надає заробітчані плати, шалюються широкі експортні та померквані. Питайте головню за вітками-службовцями до приватних родин та до ресторанів. Чоловік не може летати праці, з котрою він би протодувати свою родину — діти для всіх є завною перешкодою.

Про колонізацію багатьох говориться, пишеться, але мало робиться. Уряд не прагтований, щоб оволодіти ситуацією. Переселенці часто більш перешкоджають, чим допомагають в тому, щоб порозумітися. Багато закладає до колонізації скрахована не знати чужою мовою; з багатьох людей порозумілася, бо не могли витримати підсоння. Загальном добрі платні є тільки в тих місцях, де наші люди через тарчів підсоння не можуть витримати. Ми тямився з Ці родинами знаєлися на колонізацію, бо не бачимо іншого виходу. Ви знаєте кого чоловіка і мене, знаєте, що жадної праці не бачимо.

Молоді, здорові люди, що знають німецьку мову; фахівці, що мають до того гроші доброї валюти — можуть тут мати краще успіх, але наших селом з дітьми чужою тут дуже важко опанувати.

За правдивість інформації можете бути впевнені. Щиро Вас здоров'ям і буні б шалює, коли б наш селом з дітьми анік від бути хоч шалює бесалює... (Подписано)

Рятувати скитальців

Посол Антія Глінка виступив 31. травня в Парламенті з закликком рятувати скитальців в Європі. У таборах є ще 750.000 скитальців, що ними безво середньо зацікавлені Канада й інші держави, що підписали статут ІРО. Посол Глінка виставив 10 точок в справі переселення скитальців до Канади. Серед них посол домагається збільшення площі поселення на землі — до 731 тис. Зменшити лікарські вимоги для людей, що перезли 9 років війни і політичного переселування, 20-56% вилучення в наслідок лікарських оглядів є забагато. До Канади треба допустити фахові культурні й талановиті сили скитальців. Посол запитує, чому відкинено протикомуністичних інтелектуальних працівників, які могли б освіломити канадійсь-

ких громадян про зло комунізму. Він домагається того, щоб родині відразу переїхали цілком, а не розривати їх. Домагається дозволити заможним канадійцям забирати до себе скитальців, інформувати білших канадійців про те, що ІРО дає кошти на переїзд, коли є в Канаді люди, які б хотіли спровадити до себе з-поміж скитальців своїх рідних. („У. Р.“ ч. 23.)

Переселенчі вісті

Не зважаючи на чисельні перепони, що виростають на шляху запланованого переселення ДП з Європи в Америку, там уже йдуть приготування до прийняття ібудуються бльок, відремонтовуються кораблі і т. д.), а в Європі готуються ам. консуляти для реєстрації переселенців.

Після збирання подань від учених-ДП, обидва католицькі священики повернуться в Америку, до запропонують католицьким організаціям та університетам списки кандидатів. Відібраних будуть швидко вислані афідавити.

Міністер освіти Канади, критикуючи слабу працю українських шкіл в Канаді, повідомив, що між переселенцями-ДП привде чимало учителів, які поставлять, при його допомозі, українське шкільництво значно вище.

Все більше актуалізується справа виходу в різні країни фахівців ДП. Тому ШУ вже тепер збирає від Об'єднань інженерів та лікарів списки і відомості про кандидатів на вихід.

Новоприбулі скитальці-укр. в Торонто (Канада) вирішили на зборах не творити якоїсь окремої організації, а вибрати 7 осіб-репрезентантів, які допомогатимуть скитальцям включитися в організоване життя українців Торонто.

Республіка Чиле (відведена Америка). Столиця Сантьяго—829.830 мешканців. На півночі країни—нестерпно гаряче, на півдні—полярно холодо, дощово, умови сприятливі для с/г. Населення—4.680.000 осіб. Покищо українців там лише одиниці.

З Італії Укр. допомогоний Комітет повідомляє, що, маючи адреси українських скитальців у німецьких таборах, які мають дозволи на вихід в Аргентину через Італію, а також їхню згаду, він міг би допомогти в цій справі. Тому просять всіх зацікавлених у цій справі подати відповідні за. на до Центральної Переселенчої Управи.

(ЩІРО №10. ШУ, ам. преса)

За українську концепцію визвольної політики

(Закінчення з 3-ї стор.)

родів — кожна країна від сумної сучасної дійсності. І сьогодні не час про зрібні рибини сперечатися. Натомість дядька російська концепція (Керенського, ново-„власовщина“ і т. п.) — ні одним умиралем Росією народом не може бути прийнята: вони всі, як особливо вглядливо показує ґрунтовна аналіза В. Гришка на сторінках „Українських Вістей“, прагнуть до збереження російської тюрми народів.

А нам власне йдеться про те, щоб позбутися цієї тюрми, щоб стати господарем у своїй хаті, щоб визволитися з неволі. Йдеться про українську визвольну концепцію.

І всі концепції — Межамор'я, АЕН-АЛОН, „Прометей“, Чорноморський блок, Східно-централіно-полуднева Унія, Сполучені Штати Європи — розглядаємо з певної точки погляду, функційно узалежнююмо їх від того, чи і в якій мірі здійснюється наша визвольна концепція. При чім — під здійсненням розуміємо не лише створення Самостійної Соборної Української Держави, але й забезпечення її на майбутнє.

І коли В. П. Стахів каже: „У. Т.“

ч. 36), що „не через бічні двері регіонального об'єднання, а головною брамою континентальної єдності мусять увійти і увійдуть східноєвропейські вільні держави до європейського „кола вільних народів“, то ми радо почули б, як це станеться? Чи для цього треба щось з нашого боку робити, і що саме, чи може вистачити деклараций про те, що „Україна в авангарді нових ідей“?

Не йдеться нам також про давню вже відомий факт, що „боротьба народів Білорусії, Північного Кавказу, Завкавказзя, Козаків і т. д. завжди вилучала і вилучає тепле співчуття цілого українського народу“ (В. П. Стахів), але саме про те, щоб боротьба цих народів і українського в тому числі — знайшла відгомін і допомогу Європи й цілого світу.

Під цим поглядом, звичайно, буди б врані враніх відчинені парадні двері, чи головна брама з простецькими килимами. Але коли головна брама замкнена, волею входить „бічний дверима“, аніж вичиню чекати, що хтось колись іде в нам відчинить...

